

- 1 - ועל-דרך החילוק שבין חי ומדבר בנפש האדם, שמצד בחינת חי שבנפש האדם הרי הוא נבדל
2 מזולתו ואינו מתגלה אליו, מה-שאיין-כן מצד בחינת המדבר שבנפש האדם הרי הוא והזולת שוים.
3 ודוגמתו בעבודת האדם - שיש ענינים שבהם יש חילוקים בין קטן לגדול, ואין הכל שוים בהם,
4 ובכללות הרי הם הענינים שעל-פי טעם ודעת, והרי ענין השכל הוא בחינת חי; אבל יש ענינים שבהם
5 הכל שוים, וכמו בענין ד"ונקדשתי בתוך בני ישראל"¹¹, עשרה מישראל הקרויים "עדה"¹² - שתשעה
6 מישראל שכל אחד מהם הוא גדול שבגדולים כמו משה רבינו, אינם חשובים "עדה" (מנין), ואילו עשרה
7 מבני ישראל שהם במדרגת קל שבקלים, חשובים "עדה" - שענין זה הוא מצד בחינת המדבר.
8 בסעיף יב, בענין בחינה החמישית, בחינת יחידה:
9 ובהקדמה¹³ - שבוהר¹⁴ איתא שיש ד' דרגות: נפש רוח נשמה ונשמתא לנשמתא, אבל במדרש¹⁵ איתא:
10 "חמשה שמות נקראו לה נפש רוח נשמה חיה יחידה". והענין בזה - שד' המדרגות נפש-רוח-נשמה-חיה
11 הן כנגד ד' בחינות דומם-צומח-חי-מדבר שבנפש האדם, והמדרגה החמישית היא עצם הנפש שלמעלה
12 מהתלבושות והתחלקות לענינים פרטיים, למעלה גם מבחינת המדבר, ונקראת בשם "יחידה", כיון
13 שקשורה עם בחינת "יחיד".
14 וביאור ענינה של בחינת ה'יחידה', יובן על-פי הביאור בענין בחינת "יחיד":
15 מבואר בכמה מקומות¹⁶ החילוק שבין "אחד" ל"יחיד" - ש"אחד" רומז¹⁷ שו' הרקיעים והארץ (ח)
16 וד' רוחות העולם בטלים להקב"ה אלופו של עולם (א), והיינו, שישנה מציאות של עולם, אלא שמציאות
17 זו בטלה להקב"ה, מה-שאיין-כן בחינת "יחיד" היא למעלה מהעולמות לגמרי, היינו, שמצד דרגא זו הרי
18 מלכתחילה אין סברא על איזו מציאות.
19 וזהו גם שבתבת "אחד" יש גם כן אחד המנוי, וכמו "יום אחד", שלאחריו יש גם "יום שני" ו"יום
20 שלישי" וכו', והיינו, שבדרגא זו ישנה עדיין מציאות העולמות, אלא שמציאותם היא ההתפשטות של
21 האל"ף, שהוא ענין התפשטות האלקות שבעולם; מה-שאיין-כן תבת "יחיד" פירושה ש"אין שני"¹⁸,
22 והיינו, שבדרגא זו אין מציאות נוספת כלל.
23 ומזה מובן גם בנוגע לבחינת ה'יחידה':
24 כיון שהאדם התחתון נשתלשל מ'אדם העליון', לכן כשם שלמעלה ישנו לא רק הענין ד"אחד", אלא
25 גם הענין ד"יחיד", כמו כן יש גם באדם התחתון לא רק הביטול שמצד בחינת אחד, אלא גם הביטול
26 שמצד בחינת יחיד.
27 וזהו ענין בחינת ה'יחידה', שלמעלה מהביטול דבחינת מדבר שהוא הביטול דחכמה, כי הביטול
28 שמצד בחינת החכמה הוא באופן שעדיין ישנה מציאות, אלא שמציאות זו בטלה (ועל-דרך האמור לעיל
29 שהביטול שמצד החכמה הוא באופן שהוא והזולת שוים, כיון ששניהם נמצאו מאמיתת המצאו),
30 מה-שאיין-כן הביטול שמצד בחינת 'יחידה' הוא באופן שלמעלה מהמציאות לגמרי.
31 בסעיף יג, שבתורה ניתנו כל חמשת הבחינות, כדי שבחינת ה'יחידה' תאיר גם בד' הבחינות
32 נפש-רוח-נשמה-חיה:
33 ונקודת הענין - שכללות החידוש דמתן תורה הוא המשכת האיין-סוף בנבראים, היינו, שבחינת "יחיד"
34 תאיר למטה, כדאיתא במדרש¹⁹ "משל למלך שגזר ואמר בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו
35 לרומי, כך . . . גזר (הקב"ה) ואמר השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם"²⁰, כשבקש ליתן התורה בטל

להצ"צ שרש מצות התפלה פי"ח (דרמ"צ קכד, א).
17 ראה סמ"ק הובא בב"י או"ח סס"א. שו"ע ואדה"ז שם
ס"ו. לקו"ת תוריע כג, ג.
18 קהלת ד, ח.
19 שמו"ר פי"ב, ג. תנחומא וארא טו.
20 תהלים קטו, טז.

11 אמור כב, לב.
12 ראה ברכות כא, ב. וש"נ.
13 ראה גם סה"מ תרצ"ו ע' 51. וש"נ.
14 ח"א עט, ב.
15 ב"ר פי"ד, ט.
16 ראה תו"א וארא נה, ב. אמ"ב שער הק"ש פי"ח. סהמ"צ